

เรียนรู้อะไรเพิ่มจากบทเรียนชาวนาไทย

ครูอ้อมรา วงศ์คุณปริกษณ์

เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้าได้ขียนเรื่องราวของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงข้าพเจ้ามีความรู้สึกประทับใจที่ได้เกิดมา
พื้นแผ่นดินไทยเพราะเหตุอะไรนั้นเชื่อว่าประชาชนชาวไทยทุกคนคงให้คำตอบเดียวกันได้ว่า

“ เพราะเราในหลวง และเพราะในหลวงเราจึงมีทุกวันนี้ ”

ข้าพเจ้าจึงตั้งใจว่าจะเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนปรัชญานี้ให้เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ข้าพเจ้าได้อ่านบท
สัมภาษณ์ ของ ดร.จิรายุ อิศรางกูร ณ อยุธยา ซึ่งท่านได้นำพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระ
เจ้าอยู่หัว ที่พระราชทานผ่านมูลนิธิชัยพัฒนาตอนหนึ่งที่ว่า

“... เศรษฐกิจพอเพียงเป็นเสมือนรากฐานของชีวิต รากฐานความมั่นคงของแผ่นดิน เปรียบเสมือนเสาเข็มที่ตอก
รองรับบ้านเรือนทั่วอาคารไว้นั่นเอง สิ่งก่อสร้างจะมั่นคงได้ก็อยู่ที่เสาเข็ม แต่คนส่วนมากมองไม่เห็นเสาเข็มและลืม เสา
เข็มเสียด้วยซ้ำไป...”

ซึ่งเป็นตอนที่ประทับใจข้าพเจ้ามากเพราะด้วยอาชีพครูของเราที่มีหน้าที่สร้างเสาเข็ม สร้างรากฐานของ
ประเทศจากเด็ก หรือเยาวชนตัวเล็กๆ นำไปสู่ความแข็งแกร่งและมั่นคงของประเทศชาติ

โรงเรียนเทศบาลจามเทวีเป็นสถานศึกษาพอเพียงที่ผู้บริหารได้ให้ความสำคัญของการสร้างเสาเข็ม ข้าพเจ้า
จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ได้นำโอกาสอันดีนี้ช่วยสร้างนักเรียนของเรา เราได้มีการบูรณาการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงใน
กิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ รวมถึงในชีวิตประจำวันของนักเรียนด้วย โดยเฉพาะในรายวิชาเศรษฐกิจ
พอเพียง ที่ทุกระดับชั้นคือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ - ๖ จะได้เรียนสัปดาห์ละ ๒ ชั่วโมง ซึ่งมีหน่วยการเรียนรู้อยู่
๕ หน่วย คือ ๑. หน่วยพืชผักกรีกไทย ๒. หน่วยไร่นาสำธิต ๓. หน่วยชีวิตจึงหรือดีน้อย ๔. หน่วยส้ม ซอຍ หมัก
เพิ่มคุณค่า และ ๕. หน่วยเลี้ยงปลาได้ประโยชน์ ซึ่งจะมีครูผู้สอนดูแลอยู่ชั้นละ ๒ ท่าน ข้าพเจ้ารับผิดชอบระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ร่วมกับครูจุฑามาศ จรรย์วัฒน์ ซึ่งข้าพเจ้าต้องขอขอบคุณมากที่ได้ให้คำแนะนำและช่วยเหลือ
ตลอดมา รวมถึงท่านผู้อำนวยการกรรณิการ์ มาบุญมี และคณะครูทุกท่าน

ข้าพเจ้าเติบโตมาในครอบครัวเกษตรกรหรือชาวนา ในใบสมัครต่างๆ หรือเอกสารต่างๆ จะถามอาชีพ
ผู้ปกครอง ข้าพเจ้าเห็นเพื่อนหลายคนที่ยาอาชีพของผู้ปกครองแต่ข้าพเจ้าไม่คิดอย่างนั้นข้าพเจ้าภูมิใจที่ได้เกิดมาเป็น
ลูกของพ่อแม่ที่เป็นชาวนา ซึ่งเป็นเสมือนกระดูกสันหลังของชาติ พอมาสอนหน่วยไร่นาสำธิต เด็ก ๆ ถามข้าพเจ้าว่า
“ ครูเกี่ยวข้าวเป็นไหม ? ” ครูตอบว่าแบบขำๆ ว่า “ มันง่ายยิ่งกว่าปลอกกล้วยเข้าปากนะจะบอกให้ ” แล้วครูก็
สำธิตเกี่ยวข้าวให้ดู เด็ก ๆ งงแล้วบอกว่า “ ไม่น่าเชื่อว่าครูจะเกี่ยวเป็นเพราะดูเหมือนครูเป็นคนรุ่นใหม่ สอนวิชา
ภาษาอังกฤษ ไปอยู่ต่างประเทศมา แปลก ” ครูเคยเฉลยว่า

ข้าวที่เราผลิตได้ก็มีการระดมความคิดกันว่าเราจะเอาทำอะไร สรุปรู้คือทำอาหารกลางวันให้กับนักเรียน เราไม่ขายเพราะเราทำโดยไม่หวังผลกำไร แต่กำไรของเราคือทักษะชีวิต วันนี้แต่ละกลุ่มจะทำอาหารกัน ก๋วยเตี๋ยว หุ้งข้าว โดยไม่ใช้หม้อไฟฟ้า ทำข้าวผัด ไข่เจียว ผัดผักจากหน่วยพืชผักกักเก็บไทย รายการอาหารนี้กลุ่มไหนจะอร่อยกว่ากันขอเชิญชิมได้ที่โรงเรียนเทศบาลจามเทวีเท่านั้น

ขอบคุณมูลนิธิสยามกัมมาจล ภายใต้การสนับสนุนของธนาคารไทยพาณิชย์จำกัด (มหาชน) และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และเทศบาลเมืองลำพูนที่ได้ให้โอกาสโรงเรียนของเราในการเป็นศูนย์การเรียนรู้ เศรษฐกิจพอเพียงด้านการศึกษาที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นในการศึกษา และสำนักในพระมหากรุณาธิคุณในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ข้าพเจ้าขอเป็นส่วนหนึ่งใน ๖๗ กว่าล้านคนไทยที่จะสานประโยชน์ของพระองค์

